ئۆمەر مەتنۇرى قۇتيار

مۇزدۇز بالا

شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

ئۆمەر مەتنۇرى قۇتيار

مۇزدۇز بالا

(ھېكايە - چۆچەك ۋە نەسرلەر)

شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

مەسئۇل مۇھەررىرلىرى : قەلبىنۇر قادىر ئارسلان
رامىلە ئابلا
مەسئۇل كوررېكتورى : دىليار تۇرسۇن
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى : غالىب شاھ

موزدۇز بالا

(ھېكايە ـ چۆچەك ۋە نەسرلەر)

ئاپتورى : ئۆمەر مەتنۇرى قۇتيار

*

شىنجاڭ ياشلار ـ ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى غالىبىيەت يولى 2 ـ كوچا 1 ـ قورۇ ، پ : 830049)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ يىبەيفېڭ باسما چەكلىك شىركىتىدە بېسىلدى
ئۆلچىمى :1168×850مم ، 32 كەسلەم ، باسما تاۋىقى : 3
2008 ـ يىل 9 ـ ئاي 1 ـ نەشرى
2008 ـ يىل 9 ـ ئاي 1 ـ بېسىلىشى
ISBN978－7 － 5371 － 6027 － 8
سانى : 3000－1
باھاسى : 5.00 يۈەن

بېسىلىشتا ، تۈپلەشتە خاتالىق بولسا نەشرىياتىمىزغا ئەۋەتىڭ ، تېگىشىپ بېرىمىز

图书在版编目(CIP)数据

小补鞋匠:维吾尔文/吾买尔·买提努热·库吐亚尔著.
—乌鲁木齐:新疆青少年出版社,2008.9
ISBN978—7—5371—6027—8

Ⅰ.小… Ⅱ.吾… Ⅲ.儿童文学—作品集—中国—
当代—维吾尔语(中国少数民族语言) Ⅳ.I287.47

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2008)第 141066 号

责任编辑：卡丽拜努尔·卡德尔·阿尔斯朗
热米拉·阿布拉
责任校对：迪力亚尔·吐尔逊
封面设计：阿力甫·夏

小补鞋匠（维吾尔文）
（儿童故事，童话与散文）
吾买尔·买提努热·库吐亚尔　著

新疆青少年出版社出版
（乌鲁木齐市胜利路二巷1号　邮编：830049）
新疆新华书店发行
新疆翼百丰印务有限公司印刷
850×1168毫米　32开本　3印张
2008年9月第1版　2008年9月第1次印刷
印数：1—3000

ISBN978－7－5371－6027－8　　定价：5.00元
如有印刷装订问题请直接同出版社调换

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

مۇندەرىجە

ھېكايىلەر

بارىكاللا، قىزىم 3
ئالىم «قاپاق» 6
نادىرەنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسى 9
رەسسام بولغۇم بار 13
سىڭلىم............ 18
بىر مو پۇل............ 21
توكۇر قۇشقاچ 25
تۇغۇلغان كۈن سوۋغىسى............ 28
موزدۇز بالا 31

چۆچەكلەر

ئۆمۈچۈك بىلەن چىۋىن 35
قاغا 39
مۈشۈك بىلەن چاشقان............ 44
مودا توشقان............ 49
تۇخۇم تۇغىدىغان خوراز 53
بىھى ھەققىدە چۆچەك 60

نەسرلەر

مەن ئوقۇيمەن 65

بىر بالا 67
ماڭا يول بېرىڭلار 70
ئۈمىد يۇلتۇزى 72
بەخت قۇياشى 76
كەپتەر 78
دوستۇم ، قولۇڭنى بەر 80
هايات يىلتىزى 82
ئۆزۈڭنى سۆي 85
مەن ۋە قۇشلار 87
ئىلتىجا 89

ھېكايىلەر

بارىكاللا، قىزىم

بالىلىرىمنى كىچىكىدىن باشلاپ تېجەشلىك قىلىپ تەربىيەلەش مەقسىتىدە ھەربىرىگە بىردىن كىچىك ساندۇق ياسىتىپ بەرگەنىدىم. ئۇلار ئانچە - مۇنچە ئاشقان پارچە پۇللىرىنى ئەنە شۇ كىچىككىنە ئېغىزى بار ئۇماق «خەزىنە»سىگە يىغىشاتتى - دە، مۇشۇكنىڭ كۆزىدەك قۇلۇپلارنى سېلىشىپ، ئاچقۇچنى ئۆزى بىلىشىدىغان يەرلەرگە تىقىشاتتى. مەنمۇ پۇلنى نەگە، نېمىگە خەجلەش ھەققىدە ئېرىنمەي چۈشەندۈرۈپ تۇراتتىم. شۇڭىمۇ بالىلىرىم پۇللىرىنى قالايمىقان بۇزۇپ - چاقماي، زۆرۈر ئىشلىرىغا ئىشلىتەتتى. كۆپ ھاللاردا ئۆزلىرىگە كىتاب سېتىۋالاتتى.

بۇ يىل مائاشىنىڭ ئومۇميۈزلۈك ئۆسۈشى بىلەن قوربان ھېيت ئالاھىدە خۇشاللىق، تەنتەنە ئىچىدە يېتىپ كەلدى. بالىلارغا بېرىدىغان پۇللارنىڭ سانىمۇ ئىككى - ئۈچ كويدىن بەش - ئون كويغا كۆتۈرۈلدى. شۇڭا كوچا - كويلاردا، چىرايلاردا ھېيت شادلىقى جىلۋىلىنىپ تۇراتتى. قارىسام، بالىلىرىم مول ھوسۇل ئالغان دېھقاندەك ئىنتايىن شادىمان ئىدى.

— مېنىڭ بىر يۈز يەتمىش كوي بوپتۇ، — دەيتتى ئاچىسى ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي ماختىنىپ.

— مېنىڭ بىر يۈز ئون كوي بوپتۇ. بۇنىڭغا لۇغەت بىلەن «ھازىرقى بالىلار كارامەت» دېگەن كىتابنى سېتىۋالسام نېمىدېگەن ياخشى - ھە! — دەيتتى ئوغلۇم ئاراپات پۇللىرىنى رەتلەۋېتىپ.

— ئاچا، ئاكا، مېنىڭمۇ توقسان كوي بوپتۇ، مەنمۇ «ئۇيغۇر خەلق بالىلار چۆچەكلىرى» دېگەن كىتابنى سېتىۋال-

سام، ۋاھ ...، — دەيتتى كەنجى قىزىم رۇقىيە قوللىرىنى بىربىرىگە ئۇرۇپ ...

ھېيت ئۆتۈپ كەتتى. ئوغلۇم بىلەن كەنجى قىزىم دېگىنىدەك كىتاب سېتىۋالدى ۋە ئاشقان پۇللىرىنى ئانچە - مۇنچە خەجلەپمۇ تۇردى. بىراق، چوڭ قىزىم مېھرىئاي بىر ئايدىن بېرى ھېيتلىق پۇلىدىن بىر مونىمۇ خەجلىگەندەك ئەمەس. تېخى ئۇ مەندىن پات - پات پۇل سورايتتى.

— دادا، — دېدى ئۇ بىر چۈشلۈكى ماڭا ئەركىلەپ تۇرۇپ، — بەش كوي بېرىڭە، يانچۇقۇمدا پەقەت پۇل ...

ئۇ گېپىنىڭ ئاخىرىنى دېيەلمەي شەلپەردەك قىزىرىپ كەتتى.

— «خەزىنە»ڭىزنىڭ ئاچقۇچى يىتتۈپ كەتمىگەندۇ، قىزىم؟ — دېدىم مەنمۇ چېقىشىپ. گەرچە باللارنىڭ پۇلنى نېمىگە خەجلىشىگە ئانچە ئارىلاشمىساممۇ، نازارەت قىلىپ تۇراتتىم. شۇڭا مېھرىئايدىن سەل گۇمانسىراپ قالدىم - دە، بۇ قېتىم ئالدىراپ پۇل بەرمىدىم.

— قارىسام، ھېيتلىق پۇلىڭىزنى خەجلىگەندەك قىلمىدىڭىز، پۇل يىغ دېسەم، بۇنداق تاش چىشلەپ، پىخسىقلىق قىلسىڭىزمۇ بولمايدۇ، قىزىم، ھازىرغۇ يېنىڭىزدا بىز بار، بىز يوق چاغدا پۇل لازىم بولۇپ قالسا قانداق قىلىسىز؟! شۇڭا يېنىڭىزدىن بەش - ئون كويىنى ئايرىماڭ، بۇگۈنچە ئۆزىڭىز ئامال قىلىڭ! — دېدىم قەتئىيلىك بىلەن.

— دادا، پۇلۇم، پۇلۇم ئۇ ... يىتتۈپ كەتتى، — ئۇ كېكەچلەپ شۇنداق دېدى - دە، قاپقارا قوي كۆزلىرىنى مەندىن ئېلىپ قاچتى. مەن ئىشەنمىدىم. چۈنكى، ئۇنىڭ كۆزلىرى يالغان ئېيتقانلىقىنى مانا مەن دەپ ئاشكارىلاپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە قىزىم ھەرگىزمۇ يانچۇقىغا ئارتۇقچە پۇل سالمايتتى. شۇڭا:

— قىزىم، — دېدىم سىپايىلىك بىلەن، — كونىلار «يالغانچىنىڭ قۇيرۇقى بىر تۇتام»، «قىڭغىر ئىش قىرىق يىلدىن

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

كېيىن بىلىنەر» دەيتتىكەن. راست گېپىڭىزنى ماڭا ئېيتمىسى-ڭىز كىمگە ئېيتارسىز؟ نېمە ئىش قىلماق راست سۆزلۈك بو-لۇڭ، — مەن شۇنداق دېدىم-دە، ئاتىلارچە مېھرىم بىلەن چېكىسىگە چۈشۈپ قالغان چېچىنى ئاستا تۈزەپ قويدۇم. قىزىم-نىڭ كۆزلىرى ماڭا تىكىلدى ۋە ئۇنىڭغا مىختەك قادالغان كۆ-زۈمدىن ئەيمەندى بولغاي، بېشىنى تۆۋەن قىلغىنىچە «پاڭڭىدە» يىغلىۋەتتى.

— بولدى يىغلىماڭ، جان كەتسىمۇ راست گەپ قى-لىڭ، — دېدىم تىت-تىت بولۇپ.

— مەن ... ئۇ پۇلغا ساۋاقدىشىم قەدىرگۈلگە ... چاپان ئېلىپ بەرگەنىدىم ...، — ئۇ بۇ گەپنى ئېغىزىدىن چىقارسا بولمايدىغان مەخپىيەتلىكتەك ناھايىتى تەستە ئېيتتى-دە، كەچ كۆز غازاڭلىرىدەك تىترەپ كەتتى.

— نېمىشقا شۇنداق قىلدىڭىز؟ سەۋەبىنى دەپ بېرەلەمسىز، قىزىم؟ — دېدىم مەنمۇ ئىسسىقنى كۆرگەن مومدەك يۇمشاپ.

— ئۇ بىر قارا يېتىم قىز، ئۆزى بەك سەممىمىي، ئاق كۆڭۈل، تىرىشچان، ئادەتتە ھەممىمىز دېگۈدەك ئانچە-مۇنچە ياردەم قىلىپ تۇراتتۇق. قارىسام، ھېيتتا ھەممىمىز يېڭى كى-يىم كىيىپتۇق. بىراق قەدىرگۈلنىڭ چاپىنى كونىراپ، مازلى-رى نەچچە يەردىن چىقىپ قاپتۇ. شۇ ھالدا قانداقمۇ خۇشال يۈرەي، دادا؟! شۇڭا ...

— نېمىشقا ماڭا دېمىدىڭىز؟

— ئادەتتە سىز پۇلنى چىڭ باشقۇراتتىڭىز، ئۇقۇپ قالسا خاپا بولامدىكىن، دەپ ...

— ھەي ئەخمەق قىز، پۇلنى چىڭ باشقۇرغىنىم، باشقىلارغا ياردەم قىلماڭلار، ياخشىلىق قىلماڭلار، دېگىنىم ئەمەس. پەقەت تۇتۇرۇقسىز ئىشلارغا چېچىپ، بەتخەج بولۇپ قالمىسۇن، دېگى-نىم. مانا ئەقلىڭىزنى تېپىپسىز، بارىكاللا، قىزىم، — دېدىم-دە، چەكسىز پەخىرلىنىش بىلەن ئۇنى باغرىمغا چىڭ باستىم.

ئالىم «قاپاق»

ئالىم بۇدۇرچاچ ، قاشلىرى قويۇق ، كەم سۆز بالا بولۇپ ، ئوماق چىرايىدىن خۇش تەبەسسۇم يېغىپ تۇراتتى . ئۇ دەرسلەردە سەل ئارقىدا ئىدى . بۇنى ئاز دەپ ساۋاقداشلارغا ئانچە ئارىلىشىپ كەتمەيتتى . قاچانلا قارىسا قولىدىن توقۇمدەك قېلىن - قېلىن كىتابلار چۈشمەيتتى . شۇڭىمۇ ھەممىمىز ئۇنىڭغا ئالىم «قاپاق» دەپ لەقەم قويۇۋالغاندۇق . گەرچە ئۇ دەرسلەردە ئانچە ئاكتىپ بولمىغىنى بىلەن ئىجتىمائىي پائالىيەتلەردە ياخشى ئىدى . شۇڭا پات - پات چېقىشىپ :

— ئالىم «قاپاق» ، داداڭ ئىسمىڭنى خاتا قويۇپتۇ ، — دەپ تېرىكتۇرەتتىم .

بىر كۈنى بىز قوشنا ناھىيىگە 2 - دەرسخانا پائالىيىتى بويىچە تەجرىبە ئالماشتۇرغىلى باردۇق . ئۇلار بىزنى قىزغىن كۈتۈۋالدى . بىر قىز ئوقۇغۇچى بىزگە ئاتاپ يازغان «خۇش كەپسىلەر ، مۇبارەك» ماۋزۇلۇق شېئىرنى دېكلاماتسىيە قىلىپ بەردى ، ھاياجاندىن ھەممىمىز چاۋاك چېلىپ ، چۇقىرىشىپ كەتتۇق .

نۆۋەت بىزگە كەلگەندە ھەممىمىز قۇدۇقتا چۈشكەن تاشتەكلا جىمىپ كەتتۇق . سىنىپ مۇدىرىمىز كۆزلىرىمىزگە ئۈمىدلىك باقتى . ئويلىمىغان يەردىن ئالىم «قاپاق» ئورنىدىن تۇردى . مەن : «ئاپلا ، ئىناۋىتىمىزنى چۈشۈرۈۋېتىدىغان بولدى ، بۇ مۆرد-مەس» دېگەنلەرنى ئويلىدىم . ئۇ سالماق قەدەملەر بىلەن سەھنىگە چىقتى - دە ، «مۇھەببەتتىن يۇغۇرۇلسا يۈرەكلەر» ماۋزۇلۇق شېئىرنى ئاجايىپ ياخشى ئوقۇدى . شېئىردا دوستلۇق ، مۇھەب-

بەت ئۆلۈغلانغانىدى . زالنى گۈلدۈراس ئالقىش ساداسى بىر ئالدى . ئۆز كۆزۈمگە ئىشەنمەيلا قالدىم . ئۆزۈمچە : «ئۇ بۇ شېئىرنى راستىنلا ئۆزى يازغانمىدۇ ؟» دېگەنلەرنى ئويلىدىم .

بىر كۈنلۈك پائالىيىتىمىزنى كۆڭۈللۈك ئاياغلاشتۇرۇپ كەچتە ياتاققا قايتىپ كەلدۇق . باللار بۈگۈنكى پائالىيەت ھەققىدە بەس ـ مۇنازىرە قىلىشىۋاتاتتى . ئالىم ماڭا ئۆيىگە تېلېفون ئۇرىدىغانلىقىنى ئېيتىپ :

— بىللە چىقامسەن ؟ — دەپ سوراپ قالدى .

— بولىدۇ ، — دېدىم ئايغىمنى كىيگەچ . ئۇ تېلېفون نومۇرىنى بېسىپ ئۇزاق ئۈتمەي تۇرۇپكىنى قويۇۋەتتى ۋە بىر ئازدىن كېيىن قايتا ئۇرۇپ ئاندىن ئۆيىدىكىلەر بىلەن سۆزلەشتى .

— بىرىنچى قېتىمدا لىنىيە بىكار ئەمەسمىكەن ؟ — دەپ سورىدىم ئۇنىڭدىن ھەيران بولۇپ .

— ياق !

— ئەمىسە ، نېمىشقا بىكاردىن ـ بىكار ئىككى قېتىم تېلېفون ئۇرىسەن ؟

ئۇ كۈلۈپ تۇرۇپ :

— سەن ئۇقمايسەن ، تېلېفون جىرىڭلىغان ھامان دادام بىلەن ئانام تېلېفونغا قاراپ يۈگۈرىدۇ . بىر قېتىم دادام تېلېفون ئالغىلى ئالدىراپ ، سۇپىدىن يىقىلىپ چۈشۈپ ، ئوشۇقىنى چىقىرىۋالدى . شۇنىڭدىن كېيىن ، تېلېفون بىرىنچى قېتىم جىرىڭلىغاندا ئالماي ، كېيىنكى قېتىم جىرىڭلىغاندا ئېلىشقا كېلىشىۋالدۇق . بۇنداق بولغاندا ئۇلار جىددىيلىشىپ قالمايدىكەن . تېلېفوننى ئېلىشقا تەييارلىنىۋالىدىكەن ، — دېدى . مەن ئۇنىڭ چىرايىغا قارىدىم . ماڭا ئۇنىڭ چىرايى ئاي يورۇقىدا تېخىمۇ نۇرلىنىپ كەتكەندەك بىلىندى . كۆڭلۈمدە : «ئۇ نېمىدېگەن ئەستايىدىل ـ ھە ؟» دېگەنلەرنى ئويلىدىم .

قىشنىڭ مەلۇم بىر كۈنى ھاۋا ئىنتايىن سوغۇق بولۇپ ،

پۈتكۈل كائىنات ماملۇقتەك ئاپئاق قارغا پۈركەنگەندى . يولنىڭ ئىككى قاسنىقىدىكى چىنار دەرەخلىرى يالىڭاچلانغان . يوللار ئەي- نەكتەك مۇز تۇتۇپ كەتكەندى . بىز بەشىمىز تەنتەربىيە ئايغى ئېلىش ئۈچۈن بازارغا قاراپ كېتىۋاتاتتۇق . تۇيۇقسىز ئالدىمىز- دىلا ۋېلىسىپىت مىنىپ كېتىۋاتقان قىرىق ياشلار چامىسىدىكى بىر كىشى يىقىلىپ چۈشتى . ئۇنىڭ بىر پۇتى ۋېلىسىپىتنىڭ ئاستىدا قالغان بولۇپ ، توختىماي ۋايجانلايتتى . ئورنىدىن تۇ- رۇشقا تەمشىلىيەتتىيۇ ، ئەمما تۇرالمايتتى . بىز ھېچ ئىش بولمى- غاندەك پەرۋاسىز كېتىۋەردۇق . ئەمما ئالىم «قاپاق» ئۇنىڭ يېنىغا ماڭدى . بىز :

— ھەي ئالىم «قاپاق» ، نەگە بارىسەن ، ماڭە تېز بول ؟ ! — دەپ تەڭلا توۋلاشتۇق . بىراق ئۇ :

— مانا ھازىر ، — دېگىنىچە ھېلىقى كىشىنى يۆلىدى . كاللامدا چاقماق چېقىلغاندەك بولۇپ ، يۈزۈم «ۋىللىدە» قىزار- دى . ئىختىيارسىز ھېلىقى كىشىنىڭ يېنىغا مەنمۇ باردىم . باشقا باللارمۇ ماڭا ئەگەشتى . بىز بىرلىكتە ئۇ كىشىنى يۆلەپ تۇر- غۇزدۇق ، بىراق ئۇ كىشى يەرگە دەسسىيەلمەي ۋايجانلاپ كەتتى . شۇنىڭ بىلەن بىز ئۇ كىشىنى دوختۇرخانىغا ئاپاردۇق . دوختۇر بىزگە قاراپ :

— داسسۆڭەك سۇنغاندەك قىلىدۇ . رېنتگېنغا ئالدۇرۇپ كېلىڭلار ، — دېدى - دە ، رەسمىيەت قەغىزىنى قولىمىزغا تۇتقۇزدى . ھېلىقى كىشى ناھايىتى خىجالەت ئارىلاش :

— باللىرىم ، يېنىمدا جىق پۇل ... يوق ، ئوغلۇمغا تېلې- فون بېرىپ قويغان بولساڭلار ! — دېدى - دە ، ئوغلىنىڭ تېلېفون نومۇرىنى دەپ بەردى . شۇنىڭ بىلەن بىز تېلېفون ئۆر- غىلى چىقىپ كەتتۇق ...

نادىرەنىڭ كۈندىلىك خاتىرىسى

كەچكى قۇياش غەربكە قىيسايغان چاغ ئىدى. ئىشخانامدا بېرىلىپ كىتاب ئوقۇپ ئولتۇراتتىم. ئىشىك «توك ـ توك» قىلىپ بوشقىنا چېكىلدى ۋە:

— كىرسەم بولامدۇ؟ — دېگەن زىل ئاۋاز ئاڭلاندى.

— كىرىڭ! — دېدىم كىتابتىن كۆز ئۈزمەي.

— مۇئەللىم ...

ئالدىمدا، سىنىپىمنىڭ «كىچىك يازغۇچىسى» نادىرە دائىغا تەلمۈرۈۋاتقان قۇش بالىسىدەك ماڭا قاراپلا تۇراتتى. مەن: «بىرەر ئىش بارمىدى؟» دېگەندەك ئۇنىڭغا سوئال نەزىرى بىلەن قارىدىم.

— مۇئەللىم، سىزنى خاتىرەمنى كۆرۈپ باقامدىكىن، دەپ كىرىۋىدىم، ئېغىر كۆرمەي پىكىر بەرگەن بولسىڭىز ...

ئۇ شۇنداق دەپلا شەلپەردەك قىزىرىپ كەتتى ۋە قارا خۇرۇم مۇقاۋىلىق خاتىرىنى ماڭا بېرىپ ئاستا چىقىپ كەتتى. مەن بۇ كۈندىلىك خاتىرىنى قىزىقىنىپ ۋاراقلاشقا باشلىدىم ...

2006 ـ يىل 8 ـ مارت

بۈگۈن خانىم ـ قىزلار بايرىمى. «ئانامغا نېمە سوۋغا قىلسام بولار؟» دەپ خېلى باش قاتۇردۇم. ئاخىر مەن بىر ئايدىن بېرى يىغقان پۇللىرىمغا ئانام ياخشى كۆرىدىغان ئەتىرگۈلدىن بىر دەستە سېتىۋالدىم ـ دە، ئۆيگە تايچاقتەك چاپتىم. كۆڭلۈمدە: «ئانام گۈلنى كۆرۈپ، مەڭزىمگە مېھرى بىلەن تاتلىققىنا بىرنى سۆيۈپ قويۇپ: ‹قىزىم، رەھمەت سىزگە› دەيدۇ» دېگەن-

لەرنى ئويلىدىم ـ دە، ئىشىكنى ئاۋايلاپ ئاچتىم ۋە:
— ئانا، بايرىمىڭغا مۇبارەك بولسۇن! — دەپلا گۈلنى تەڭلىدىم. ئانام چىرايىنى سەت پۇرۇشتۇردى ۋە:
— ھۇ، قاپاق باش، ئىش ئۇقمايدىغان دۆت. قارا سېنى، دەرستە دېسە ئاتمىش نومۇرنى ئالالمىساڭ، مانا ئەمدى پۇلنى بۇزۇپ، نەدىكى كارغا كەلمەيدىغان بىرنېمىنى كۆتۈرۈپ، — دېگىنىچە يۇلغۇن تايىقىدەك قاتتىق بىگىز بارمىقى بىلەن بۇرنۇمنى نوقۇدى، — قاچانمۇ ئەقلىڭ ئىشلەر ـ ھە؟! ئۆتكەن يىلى ئابدالنىڭ داكا ياغلىقىدەك مىس ـ مىس بىرنېمىنى ئاپتىكەنسەن. مانا بۈگۈن ...
ئانام مېنى بىرھازا تىللىدى. مەن يىغلىغان پېتىم ھۇجرامغا چىقىپ كەتتىم ۋە: «ئانا، سېنىڭ نەرىڭمۇ مېھرىبان ئانىغا ئوخشىسۇن؟ ھە دېسىلا مېنى ئەيىبلەيسەن، ھاقارەتلەيسەن. بىراق بىرەر قېتىم بولسىمۇ ئۆگىنىشىمگە كۆڭۈل بۆلمەيسەن، قاچانلا قارىسا قاتار چاي، كىيىم ـ كېچەك گېپى ... ئانا، مېنىڭ باللارچە ساددا خىيالىمنى ئاز ـ تولا چۈشەنسەڭ ئىدىڭ، ئۇ چاغدا ماڭا تىل ـ ھاقارەت ئەمەس، ئىلھام بېرەتتىڭ! بىلەمسەن، ئانا، يۇمراق مايسىلار قار ـ يامغۇر، شىۋىرغانغا ئەمەس، باھار ھىدىغا تەشنا. بىراق سەن نېمىشقىمۇ قەلبىمنى زىيدە قىلىدىغانسەن؟ مېنىڭ ساڭا گۈل سوۋغا قىلىشىم ساڭا بولغان چەكسىز ھۆرمىتىم ئىدىغۇ، ئانا؟ ئۇنىڭغا مېنىڭ قانچىلىك ئەجرىم سىڭگەن ـ ھە؟! ئېيتقىنا، ئانا، مەن قاچانمۇ سەن بىلەن ئەركىن ـ ئازادە مۇڭدىشارمەن ـ ھە؟!» دېگەنلەرنى كېچىچە ئويلاپ چىقتىم.

2006 ـ يىل 21 ـ ئاپرېل
بۈگۈن بىر كۈن «شىر ـ شىر» قىلىپ توختىماي توپا ياغدى. ھاۋا قۇرغاق بولۇپ، ئاچچىق توپا دىماغنى ئېچىشتۇرسا،

此为试读, 需要完整PDF请访问: www.ertongbook.com